

عکس: فضای مجازی

گم شدن کودکی واقعی در بازی های مجازی

کودکی خاموش

گزارش

حمیرا حیدریان

گزارش نویسنده

«گوشی رو نمی دم، می خوام بازی کنم...»

- بسه دیگه چشمت درد می گیره!»
این صحبت پدر و پسر است که هر روز و روزی چند بار تکرار می شود.

هیراد ۷ سال دارد و علاقه اش به دیدن کارتون و بازی کردن از طریق گوشی بیش از حد است. با وجود مخالفت های مادر و پدر اما او همچنان به این کار اصرار دارد.

شیشه تلویزیون می شکنه؛ اینقدر توپ به در و دیوار نزن، کمتر بدو برسام. صدای همسایه ها درآمده. برو تو اتاق کمی نقاشی کن.

در گذشته وجود خانه های مستقل حیاط دار این اجازه را به کودکان

می داد تا آزادانه ساعات زیادی به بازی کردن مشغول باشند اما زندگی در مجتمع های آپارتمانی به دلیل فشردگی مکانی، عمل محله و فضای بازی کودکان را از آنها سلب کرده است. موضوعی که نه تنها کودکی

کودکان را تحت الشعاع قرار داده است، بلکه به گفته متخصصان علم روانشناسی آینده این فرزندان نیز

از آسیب های اجتماعی ناشی از آن بی نصیب نمی ماند.

علاوه بر ۹ سال دارد و فضای کوچک خانه شان را جای مناسبی برای بازی نمی داند و می گوید: خانه ما ۶۰ متر است و در یک مجتمع آپارتمانی زندگی می کنیم و برای اینکه همسایگان هم آذیت نشوند،

مجبور هستم بازی هایی را انجام بدهم که صدایی نداشته باشد و برای همین بیشتر با گوشی مشغول بازی می شوم چون اکثر مواقع ها مشغول درس و کلاس های آموزشی

هستم و در تعطیلات تابستان هم با وجود اینکه فرصت دارم جایی برای بازی های پر جنب و جوش ندارم و اگر در محوطه بازی کنم، همسایگان معترض می شوند که صدا آزارشان می دهد.

آیلا هم ۱۱ سال دارد و مادرش تصمیم گرفته است روزانه او را به همراه دیگر دوستانش به پارک کوچک نزدیک خانه شان ببرد. او از اینکه ساعاتی از روز را با همسالان خود در فضای

آزاد بازی می کند خوشحال است، اما آن را محدود می داند و علاقه دارد زمان بیشتری را به جنب و جوش و بازی بپردازد. او از بازی های قدیمی چیزی نمی داند و می گوید: خانه ما آپارتمان است و بیشتر مجبورم بازی های فکری انجام بدهم و با

تلویزیون بینم. اما دوست دارم بیشتر با دوستانم بیرون از خانه و فضای آزاد بازی های هیجانی انجام بدهم، مثل دوچرخه سواری

و اسکت و دویدن و طناب بازی اما مادرم فقط روزی یک ساعت می تواند من را به پارک ببرد.

کتابی آذری هم یکی از شهروندان تهرانی در یکی از مجتمع های مسکونی است که دو فرزند ۵ و ۱۳ ساله دارد و زندگی آپارتمان نشینی را نوعی شکنجه روحی هم برای والدین و هم فرزندان می داند که آرامش را از هر دو گروه گرفته است. او می گوید: نبود فضای کافی در آپارتمان برای بازی فرزندان باعث شده تا پسر ۵ ساله دارد گوشه گیر و منزوی شود.

او می افزاید: نبود فضای بازی در خانه ها خصوصاً آپارتمان ها معضلی به نام بازی با گوشی و تبلت را افزایش داده و والدین برای اینکه همسایگان معترض نباشند، مجبور هستند با این روش بازی غلط مخالفت نکنند. حتی زمانی که به میهمانی و دورهمی می رویم، از آنجایی که تعداد کودکان

زیاد می شود و فضای به نام حیاط مستقل نیست، مجبور می شویم هر کدام از والدین گوشی های خودمان را در اختیار آنان قرار دهیم تا صدایشان کمتر به گوش میزبان و همسایه ها برسد تا اعتراضی نکنند. در حالی که در گذشته وجود حیاط و حتی بازی در کوچه ها که دارای امنیت بود، باعث می شد انرژی کودکان تخلیه شود و کسی هم اعتراضی نداشت و این همه مشکلات چون منزوی بودن، تبلی، استرس ناشی از بازی های کامپیوتری و... وجود نداشت؛ معضلاتی که هر کدام در

آینده فرزندانمان تأثیر می گذارد. نادر ارجمندی هم که پسر ۶ ساله دارد، علاقه پسرش به بازی با گوشی را بیشتر از هر بازی دیگر عنوان می کند و می گوید: پسر ۶ ساله با گوشی خستگی ناپذیر است و مادام باید گوشی را شارژ کنیم و نوعی اعتیاد به آن پیدا کرده است

چرا که فضای کوچک خانه مان باعث شده جنب و جوش زیادی نداشته باشد و از بازی های فکری و تلویزیون هم خسته شده و همین باعث زود عصبی بودنش شده است، به طوری که هر چیزی باب میل خودش نباشد زود واکنش عصبی نشان می دهد.

مهسا ساداتی روانشناس تربیتی کودک بازی را فعالیتی می داند که کودک با خودانگیزگی و نوام با لذت و علاقه انجام می دهد.

به گفته این کارشناس امروزه بازی ها در آموزش نقش بسیار مهمی پیدا کرده اند، به طوری که با توجه به کاربرد آموزشی بازی ها گاهی مشاهده می شود که نقش سرگرم کننده و تقریبی آن در نظر گرفته نمی شود.

او می گوید: در گذشته بخش زیادی از زمان کودک در جمع همسالان و خواهر و برادرها یا بستگان نزدیکان، در کوچه و خیابان سپری می شد و کودکان بسیاری از تعاملات اجتماعی را از طریق روابط واقعی و بازی با دوستان خود یاد می گرفتند اما امروزه که اکثر خانواده ها یک یا دو فرزند دارند و در آپارتمان های کوچک زندگی می کنند، اکثر گروه همسالان در بازی های کودکان بسیار کم رنگ شده و والدین در بازی با کودک نقش

پرنزگ تری نسبت به گذشته دارند. همین امر سبب شده که خانواده نظارت و دخالت مستقیم در بازی های کودکان پیدا کرده و حتی گاهی پروسه رشد طبیعی کودک را مختل کنند.

دسته اولی که با آنها مواجه هستیم، والدین کمالگرا و وسواسی هستند که گرایش به دخالت مستقیم در بازی های کودک دارند و بیشتر تمایل به انجام بازی های تمرکزی می کنند، و آموزشی جهت تقویت هوش و توانمندی های فرزندشان دارند که خود این مسأله باعث می شود

خلاقیت و تفکر انتقادی در کودک سرکوب شود؛ غافل از اینکه هیجانات کودک با انجام بازی های هیجانی مثل قایم باشک، بپر بپر و بدو و شکل گیری هویتش از طریق بازی هایی توأم با نمادسازی مثل خاله بازی شکل می گیرد.

این مدیر کلینیک تخصصی تشخیص و درمان اختلالات کودکان و نوجوانان می افزاید: این والدین اتاق کودک را تبدیل به یک خانه بازی واقعی می کنند و انواع بازی های فکری موجود در بازار را برای کودک تهیه می کنند و واقف نیستند که تعدد بازی ها حتی گاهی می تواند سطح تمرکز کودک را پایین آورد. امروزه خیلی از والدین را می بینم که حتی بازی هایی که مربوط به فضای اجتماعی هستند و سطح مشارکت کودک را بالا می برند مثل تاپ و سرسره را در خانه برای کودکان مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

مختل می کنند. این والدین گاهی فرایندهای اجتماعی مثل رعایت نوبت و صبر کردن را در کودکان

برای بالا

بردن هوش،

تمرکز و

استعدادهای

کودکان

استفاده

از این نوع

بازی ها لازم

است اما

والدین به

این نکته

باید توجه

داشته

باشند که

بین انجام

بازی های

فکری که

قانونمند و

دارای الگو

هستند و

بازی های

هیجانی و

نماد ساز که

آزاد و خلاق

هستند

تعادل را

رعایت کنند

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول

جدول